

11-06-2022

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

† Ψυχασάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος

κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρβιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὅ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὅ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὅ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ
ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θη-
ρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ
ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ
Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθη-
σαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν
κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ
ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν
αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου,
Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας,
ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ
ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ
μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται,
δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας
ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι,
δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς
εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλ-
λέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ
σύμπαντα πλησθήσονται χρη-
στότητος ἀποστρέψαντος δέ σου
τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν,
καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου,
καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς
τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς
αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος
τῶν ὁρέων, καὶ καπνίζονται.

Ασω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου,
φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου,
ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ.

Εκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς
γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν
αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον. Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ
ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου,
Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπα-
ντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ
τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν
αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθο-
δόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δε-
ηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Γ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν. *Ψαλμὸς 140*

Ἦχος πλ. β'

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλή μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ακούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὥσεί πάχος γῆς ἐρῶράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Εκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Εν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Εν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἐκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Λπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Εκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ρῦσαί με ἐκ τῶν καταδικονόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Εμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

*Σπχρηὰ Μαρτυρικὰ τῆς Ὀκτωήχου
ᾠδῆς πλ. β'*

Σπχ. **Ε**ὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Σπχ. **Ε**νεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ Χριστέ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον

Σπχ. **Λ**πὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ οὐρανοπολῖται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Σπχρηὰ τῶν Κεκοιμημένων
ᾠδῆς πλ. δ'*

Ὁ ἐν Ἑδῆμ Παράδεισος

Σπχ. **Ο**τι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἀπάντων κατ' ὄνομα, μετὰ

πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, μνήμην τελούντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενῶς, τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογίαν ἀγαθὴν, δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνουντι τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι Δικαίων, καὶ ἐν Ἁγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ.

Σπῆχ. **Λ**ινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ο τῷ οἰκείῳ αἵματι Σωτῆρ, βροτοὺς ἐκπριάμενος, καὶ θανάτῳ σου θανάτου τοῦ πικροῦ, ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, παρασχὼν τῇ Ἀναστάσει σου ἡμῖν, πάντας ἀνάπαυσον Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, βασιλεῖς τε, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, μοναστάς καὶ μιγάδας, ἐν ἡλικία πάσῃ παγγενεῖ, καὶ ἀξίωσον τούτους τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Σπῆχ. **Ο**τι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου Χριστέ, οὐκέτι ὁ θάνατος, κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς· διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς, τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς σου, καὶ ἐν κόλποις, Ἀβραάμ, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας

καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς, ἅπαντα ἄνθρωπον, τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ πρὸς σὲ μεταστάντα πολυειδῶς καὶ πολυτροπῶς ὁ Θεός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην, τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. ὦ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον, πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὅντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β'

Τὶς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶπα "χῦμα" πδ·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν

Πατέρα, Υιόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Προκειμένου

ψάλλομεν εἰς Ἦχον πλ. δ' τό,

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στήχ. **Μ**ακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἀλληλούϊα, γ'

Στήχ. **Κ**αὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα, γ'

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ
ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παρα-
θώμεθα.

Γοὶ, Κύριε. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Γοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας
οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σω-
τηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων,
ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ
ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ
τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ,
οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κε-
φαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν
αὐχένους; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων
ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν
περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ
κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ
τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς
ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης
ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογι-
σμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πο-
νηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ

Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Σπχηρὰ

ᾠχος πλ. β'

Μαρτυρικὸν

Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε, τοῖς
Μάρτυσι γέγονεν ὄπλον ἀήττητον·
ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον
θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν
μέλλουσιν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς
σὲ ἐνεδυναμοῦντο, αὐτῶν ταῖς πα-
ρακλήσεσιν ἐλέησον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀἰ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγα-
θοῖς αὐλισθήσονται.

Ετίμησας εἰκόνι σου, τὸ τῶν
χειρῶν σου Σῶτερ πλαστούργημα,
ζωγραφήσας ἐν ὑλικῇ μορφῇ, τῆς
νοερᾶς οὐσίας τὸ ὁμοίωμα, ἧς καὶ
κοινωνόν με κατέστησας, θέμενος
τῶν ἐπὶ γῆς κατάρχειν με τῷ αὐτε-
ξουσίῳ, Λόγε· διὸ Σῶτερ τοὺς
δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν
σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβου Κύριε.

Ἴνα μοι τὸ ἀξίωμα τῆς τῶν λοι-
πῶν ζωῆς διακρίνηται, κῆπον ἐν τῇ
Ἐδέμ, παντοίοις ὠραῖσμένον φυ-
τοῖς ἐφύτευσας, λύπης καὶ
μερίμνης ἐλεύθερον, μέτοχον θείας
ζωῆς, ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς μικτόν με
τάξας· διὸ Σῶτερ τοὺς δούλους
σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς
Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δοξαστικὸν

ᾠχος πλ. β'

Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ
πλαστοργόν σου γέγονε
πρόσταγμα· βουλευθεὶς γὰρ ἐξ

ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς με ζῶον
συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ
σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι
ψυχὴν, τῇ θεία σου καὶ ζωοποιῶ
ἐμπνεύσει· διὸ Σῶτερ τοὺς
δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν
σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον

ᾠχος πλ. β'

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε,
Χριστε καὶ τῶν Μαρτύρων σου,
Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν,
Ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων
τῶν Ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας
δούλους σου ἀνάπαυσον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν
δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ
ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ
ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον
πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν
λαοῦ σου Ἰσραήλ.

*Εἵτα ψάλλεται ὁ Νεκρώσιμος Κανὼν
τοῦ πλ. β' ἤχου·*

*«Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις...», ἄνευ τῶν
Εἰρμῶν αὐτοῦ,*

ᾠδὴ α'

ᾠχος πλ. β'

Ὡς ἐν ἡπεύρω πεζεύσας

Σπῆχ. **Π**ρεσβείαις τῶν Μαρτύρων
σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εν οὐρανίοις θαλάμοις διη-
νεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυ-
σωποῦσί σε Χριστε· οὐς ἐκ γῆς
μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγα-
θῶν τυχεῖν ἀξίωσον. Στίχος. Πρε-

σβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χρι-
στέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς
τῶν δούλων σου.

Σπῆχ. **Λ**ί ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγα-
θοῖς αὐλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον
μικτόν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον,
ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ μεγέθους
ἐπλάσας· διό, τὰς τῶν δούλων σου
ψυχὰς, Σωτὴρ ἀνάπαυσον.

Δόξα...

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ
γεωργόν, κατ' ἀρχάς με ἔταξας,
παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν
ἐξώρισας· διὸ τὰς τῶν δούλων σου
ψυχὰς Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ο ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὐαν
τὸ πρίν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ
ἀχράντου σου γαστροῦ σάρκα πε-
ριβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν
ἰσχὺν Ἀγνὴ διέλυσεν.

ᾠδὴ γ'

ᾠχος πλ. β'

Οὐκ ἔστιν ἄγιος

Σπῆχ. **Π**ρεσβείαις τῶν Μαρτύρων
σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νομίμως ἠθλησαν οἱ σοί, Μάρ-
τυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς
νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς
μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρω-
σιν βραβεύουσι.

Σπῆχ. **Λ**ί ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγα-
θοῖς αὐλισθήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς,
τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλα-
νηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτὸν
κενώσας ὡς συμπαθὴς καὶ ζητήσας
εὖρες καὶ διέσωσας.

Δόξα...

Ρεόντων ἄστατον φθοράν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξιώσον ἀγαθέ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Καὶ νῦν... *τὸ αὐτὸ*

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρί, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

ᾠδὴ δ'

ᾠδὴ πλ. β'

Χριστὸς μου δύναμις

Σπῆχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Γοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Σπῆχ. **Λ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Λφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξιώσον, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ἔνθα Χριστέ, τῶν εὐφραινομένων ἐστὶν ἡ κατοικία, καὶ φωνή, καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Δόξα...

Υμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐκκαθαίρων πολυέλεε.

Καὶ νῦν... *τὸ αὐτὸ*

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἀγιάσματος, σὲ

καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

ᾠδὴ ε'

ᾠδὴ πλ. β'

τῷ θεῷ φέγγει σου

Σπῆχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ως ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν, αἰὶ βραβεύουσι.

Σπῆχ. **Λ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων, ἀξιώσον Δέσποτα, τοὺς προκοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σου, παρέχων τῶν πταισμάτων, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα...

Ο μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἀξιώσον οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Καὶ νῦν... *τὸ αὐτὸ*

Ισχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ κόσμου γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν, ρυόμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

ᾠδὴ ς'

ᾠδὴ πλ. β'

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Σπῆχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χορούς, πρὸς σε-
αυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ
πάθος σου Ἀγαθέ· διό σου
δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ με-
ταστάντας διανάπαυσον.

Σπῆχ. Ἀί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγα-
θοῖς ἀνλισθήσονται.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν
ἔλθῃς φοβερός, κρίναι τὸν κόσμον
ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον
λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι,
οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς
δούλους σου.

Δόξα...

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ
θεῖκῃ, πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ
ἐξάγων, τοὺς δούλους σου τοὺς
πρὸς σὲ πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν
τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, πα-
ραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν
τὴν ἔνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε
πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν,
τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξα-
ντες.

ᾠδὴ ζ'

ᾠδὴ πλ. β'

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

Σπῆχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων
σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Λυτρωθέντες τῷ σῶ αἵματι οἱ
Μάρτυρες, τῆς πρώτης πα-
ραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ
ιδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς
εἰκονίζουσι σφαγὴν· Εὐλογητὸς εἶ
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σπῆχ. Ἀί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγα-
θοῖς ἀνλισθήσονται.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον
ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε·
τοὺς ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντας,
πρόσδεξαι τανῦν, ὕμνουντας καὶ
λέγοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα...

Ο ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον
φυσήματι, θείῳ θεαρχικώτατε,
τοὺς μεταστάντας βασιλείας
Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν
σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Υπερτέρα πάσης κτίσεως
πανάμωμε, γέγονας, συλλαβοῦσα
Θεόν, τὸν συντρίψαντα τοῦ
θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συν-
θλάσαντα· ὅθεν σε Ἀγνή, ὕμνολο-
γοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

ᾠδὴ η'

ᾠδὴ πλ. β'

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις

Σπῆχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων
σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδει-
ξάμενοι τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κα-
τεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ
ἀθλοφόροι, κραυγάζοντες· Σὲ ὑπε-
ρυποῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σπῆχ. Ἀί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγα-
θοῖς ἀνλισθήσονται.

Ἱερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπο-
λιπόντας πιστούς, καὶ πρὸς σὲ τὸν
Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι

προσηγῶς, ἀναπαύων ὡς εὖσπλαγχ-
νος, σὲ ὑπερυψοῦντας, Χριστέ εἰς
τούς αἰῶνας.

Δόξα...

Νῦν ἐν γῇ τῶν πράεων πάντας
αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοι-
μημένους Σῶτερ, εὐδόκησον,
πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ
χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Μακαρίζομεν πάντες σε παμ-
μακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν
ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι'
ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν, ὃν
ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'

ᾠδὴ πλ. β'

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν

Σπῆχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων
σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ελπίς Μαρτύρων χοροὺς
ἐνεύρωσε καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην
διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελ-
λόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν
μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν,
ἧς τοὺς μεταστάντας ἀγαθὲ τυχεῖν
ἀξιώσον.

Σπῆχ. **Α**ἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγα-
θοῖς αὐλισθήσονται.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν
ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστέ τοὺς
πίστει μεταστάντας εὐδόκησον,
τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν,
μόνος ὡς ἐλεήμων, τούτοις δω-
ρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν
μακαριότητος.

Δόξα...

Ο ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ
εὖσπλαγχνος, καὶ θελητῆς ἐλέους
εὖσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος, οὓς ἐκ
τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ
σκιᾶς τοῦ θανάτου Σῶτερ
μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σου
τὸ φῶς, τούτους κατὰταξον.

Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Γκηνὴν ἀγίαν Ἀγνὴ γινώσκουμεν,
καὶ κιβωτὸν καὶ πλάκα σε τοῦ
νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ
ἄφρεσις δεδώρηται, τοῖς δεδικαιω-
μένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ σωμα-
τωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς
πανάμωμε.

Εἶτα ψάλλεται

ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον,
ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ
τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε,
ώραθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρ-
κωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν
ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σε μα-
καρίζομεν.

Ο Ἀναγνώστης: **Α**γίος ὁ Θεός,
Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῖν.

Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, αγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. δ'

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστη καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ᾠχος πλ. δ'

Δόξα...

Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστη καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν... *ᾠχος πλ. δ'*

Κὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς,

ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ Ἐκτενὴς καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν·

«Ὅτι ἐλεήμων...», ψάλλονται τὰ Τροπάρια· ᾠχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὰς ψυχὰς τῶν δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὰς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ἀθην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀφράστως κυήσασα πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ ἐλεηθῆναι καὶ συγχωρηθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

καὶ ἄρχεται

τὸ μνημόσυνον τῶν Κεκοιμημένων

ὡς ἐξῆς:

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι

ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης τελειωθέντων. Καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεύει ὀνομαστικῶς τῶν κεκοιμημένων ὑπὲρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ ἱερεύς· Ὡπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ ἱερεύς· Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ ἄφεςιν τῶν ἑαυτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων,

πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Ἀιωνία σας ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν. (γ').

Ὁ χορός· Ἀιωνία ἡ μνήμη, Ἀιωνία ἡ μνήμη Ἀιωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορός· Ἀιωνία ἡ μνήμη, Ἀιωνία ἡ μνήμη Ἀιωνία αὐτῶν ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις

ΙΕΡΕΥΣ· Ὁφεία!

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἐυλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ *χώρᾳ, νήσῳ, κώμῃ, Μητροπόλει, Ἑνορίᾳ* ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Πάτερ Ἄγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων ὡς ἀθάνατος Βασιλεύς, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἁγίας αὐτοῦ Μητρος, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων Προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ τετραημέρου, καὶ

πάντων τῶν Ἀγίων, τὰς ψυχὰς τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων δούλων σου ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμήσαι, ἡμᾶς δὲ ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**ι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.